

помогнало: българите се отплаквали, че не им давали достатъчна храна, не им плащали обещаното месечно възнаграждение и най-сетне негодували, защо ги мамят, че уж щяло да има скоро война.

1868. — Минала зимата. Между легионерите имало няколко с лошо поведение, напивали се често и те правили най-големите скандали. Обаче имало и сръбски преподаватели в школата, които оскърбявали българите, а един проповядвал, че додето на Балканския полуостров се говорело „помози Бог“, до там било се сръбска земя и сръбски език. Според същия преподавател сръбската земя се простирала до река Янтра. Това много огорчило младите български патриоти и половината от тях напуснали школата през пролетта (март), па заминали за Влашко. Васил Левски през това време страдал от сариозна стомашна болест, та останал в школата.

След малко обаче в Сърбия станал преврат. Недоволната партия от управлението на Михаила Кара-Георгевич направила съзаклятие, та една нощ (през май) съзаклятници влизат в двореца му в ближното до Бялград предградие Топчи-Дере и го убиват. Вместо него за княз на Сърбия бил поставен Милан от рода на Обренович. Започват се в Бялград арестувания. Любен Каравелов бил подозрян като участник в съзаклятието и противник на властниците, та избягал през Дунава. Но в Унгария по искане на сръбското правителство бил арестуван и хвърлен в Будапещенската тъмница, дето лежал 6 месеца.